

Zbigniew Pieczyński

Bruszczewo, pow. Kościan

Informator Archeologiczny : badania 1, 56-57

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łącznie 48 stanowisk archeologicznych, w tym 36 nowoodkrytych. Z powierzchni obiektów, tudzież z wykopów sondażowych zebrano ok. 3 500 fragmentów ceramiki naczyniowej, głównie kultury Łużyckiej. Badania potwierdziły wcześniejsze hipotezy o dużej intensywności tutejszego osadnictwa pradziejowego, grupującego się prawdopodobnie wokół grodów na Półwyspie "Szyja" Jeziora Bnińskiego.

Poszukiwania będą kontynuowane w 1968 r.

B R U S Z C Z E W O, pow. Kościan Muzeum Archeologiczne i Kons.
Zab. Arch. w Poznaniu

Badania prowadził mgr Zbigniew Pieczyński w okresie od 20.V do 31.VII br., - finansował WKZ w Poznaniu.

Badania o charakterze systematycznym na stan. 5 miały na celu przebadanie osady z II okresu epoki brązu, datowanej przy pomocy izotopu węgla radioaktywnego na 1340 p. n. e.

Osada otoczona była wałem. Zbadany dotychczas teren obejmuje ok. 1 200 m² rozkopanej powierzchni. W zasadzie uchwycono zasięg całej osady. Domy i budynki gospodarcze reprezentowane przez jamy, rozmieszczone były na kulminacji piaszczystego wyniesienia, a usytuowane w poprzek półwyspu na linii wsch.-zach. Ogółem odkryto 71 jam. Między zwartą zabudową mieszkalną, a wałem znajdowała się wolna przestrzeń, która mogła spełnić rolę kraalu. Wielkość osady wyznacza warstwa kulturowa czarnej ziemi, która poza zasięgiem zabudowań stopniowo zanika.

W obrębie osady odkryto pięć otwartych palenisk, w kształcie koła o średn. 1 m, zbudowanych z kamieni. W jednym przypadku stwier-

dzono, że wykopane jamy mieszkalne i gospodarcze otaczają kołem palenisko, które stanowiło centralny punkt "dziedzińca", otoczonego zabudową. Przy jednym z palenisk odkryto kamienną formę odlewniczą do odlewania bransolet, dmuchawę glinianą oraz trzy gliniane podkładki. Znajdźiska te stanowią zespół należący do warsztatu odlewnicy. Jedna z jam zawierała ok. 300 kg muszli małży oraz narzędzie kościane, tzw. piłkę. Oprócz bogatych zasobów ułamków ceramicznych i niekiedy całych naczyń znaleziono także kamienie żarnowe, motyki rogowe, ciężarki tkackie i kości zwierzęce. Na uwagę zasługuje zakopany w warstwie calca skarb brązowy składający się z dwóch siekierek i sztyletu.

Analiza materiału ceramicznego wykazała, że na omawianej osadzie mamy do czynienia z wieloma wpływami kulturowymi. Przeżywają się tu formy z końcowej fazy I oraz z II okresu epoki brązu. Wydaje się, że w tym miejscu zetknęły się wyraźne wpływy kultur unietyckiej, grobskiej, iwieńskiej i trzcinińskiej.

B R Z E Z I E, pow. Bochnia

patrz neolit

B Y C H O W O, pow. Milicz

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu.

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn, finansował WKZ we Wrocławiu.

Przeprowadzono krótkotrwałe, ratownicze prace wykopaliskowe na osadzie kultury łużyckiej, niszczonej orką mechaniczną. Stanowisko położone jest 2,10 km w kierunku południowo-wschodnim od wsi na grzbiecie płaskiego wzniesienia o wysokości około 92 m n.p.m.